
FASEN

Dat wat nog geen vorm kent,
een stilte die begint te trillen
Het spreekt nog niet in woorden
Zindert

Dan kom jij of komt het naar jou
Onwennig. Nieuw. Misschien ook oud
Het stelt zich voor in beelden, stemmen, geurt en kleurt
Je kijkt op, hoort toe en het vraagt of je wil dansen

Maar waarom dan toch bewegen
Waarom nu?
Iets in jou wil weten,
en iets in jou aarzelt nog

Je luistert. Leest. Vraagt
Je onderzoekt het landschap van wat komt
Nog zonder directe richting,
maar met groeiend licht op de horizon

Dan spreek je af: dit is de reis
Niet alles ligt al vast,
maar je zegt ja tegen dat wat zich aandient
Je neemt jezelf bij de hand en laat je leiden

Je voegt toe: ervaring, gevoel, verwarring
Je probeert. Je durft. Je valt en hervindt
Dit be-leven raakt jouw manier van zijn

Je weeft de draden samen.
Wat van buiten kwam, wat van binnen antwoord gaf
Daar wordt het echt. Puur. Van jou

En dan: een rust die volgt
Niet als einde, maar als bedding
Je weet: dit had zin
Je neemt het mee, en laat het gaan
Begint opnieuw

Willeke Verwoerd
